

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 646/2019
28.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Зоран Величковић, адвокат из ..., против туженог АД „ББ“ ..., ради накнаде штете, одлучујући о сукобу између Вишег суда у Нишу и Апелационог суда у Нишу, о стварној надлежности суда за одлучивање о жалби, у седници одржаној 28.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Основног суда у Нишу П 54/18 од 11.04.2019. године, стварно је надлежан Виши суд у Нишу.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 54/18 од 11.04.2019. године, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је тужени, провођењем електричних каблова и постављањем електричних стубова, извршио заузеће ваздушног простора изнад парцела означених овом пресудом, па да се тужени обавезе да му на име накнаде штете због умањене тржишне вредности парцела и на име постављеног стуба, плати укупно 89.970,00 динара са припадајућом каматом.

Против наведене пресуде тужилац је изјавио жалбу, па је предмет достављен Вишем суду у Нишу, који се решењем Гж 2480/19 од 10.09.2019. године, огласио стварно ненадлежним за одлучивање о жалби у овој правној ствари. По правноснажности решења списе предмета је уступио Апелационом суду у Нишу, као месно и стварно надлежном.

Апелациони суд у Нишу није прихватио стварну надлежност и предмет је доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Сл.гласник РС“ бр.116/08, ... и 13/16) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Сл.гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно и месно надлежан Виши суд у Нишу.

Одредбом члана 23. став 1. тачка 2. Закона о уређењу судова, прописано је да виши суд у другом степену одлучује о жалбама на одлуке основних судова и то на решења у грађанскоправним споровима, на пресуде у споровима мале вредности и у извршним и ванпарничним поступцима, док апелациони суд, применом члана 24. став 1. тачка 3. истог Закона, одлучује о жалбама на пресуде основних судова у грађанскоправним споровима, ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд.

У конкретном случају одлучено је о тужби са захтевима за накнаду штете у висини умањене тржишне вредности парцела тужиоца, услед провођењем електричних каблова изнад ових непокретности и постављањем електричних стубова на парцелама, што представља имовинско правни спор у коме је предмет тужбеног захтева новчано потраживање. Спор са оваквим захтевом не представља спор о непокретности, како то погрешно налази Виши суд у Нишу, јер спорови о непокретностима подразумевају спорове о утврђењу, заснивању и престанку права својине и других стварних права на непокретности. Околност што изрека побијане одлуке садржи и захтев за утврђење да је тужени “заузео део ваздушног простора изнад парцеле” тужиоца, не утиче на другачију оцену правне природе тужбеног захтева, јер такав захтев не подразумева утврђење било ког права на непокретности, већ само чињеницу која представља основ за исплату тражене накнаде. Имајући ово у виду, као и да спорови ради исплате било ког вида накнаде у вези непокретности, нису изузети из правила о споровима мале вредности, то се оцена да ли се ради о спору мале вредности, цени управо у складу са одредбом члана 468. став 1. ЗПП.

Тужба у овој правној ствари, ради исплате накнаде, поднета је 10.11.2016. године, а вредност спора је 89.970,00, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, представља динарску противвредност испод 3.000 евра. То значи да се ради о жалби на пресуду у спору мале вредности, у смислу члана 468. став 1. ЗПП, па применом члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова, Врховни касациони суд налази да је Виши суд у Нишу стварно надлежан за одлучивање о жалби на првостепену пресуду.

У складу са изнетим, а на основу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић